

# WYPOSAŻENIE DOMKU WZASOWEGO

Rożan i Tomasz Piwońscy

Opisany w poprzednim numerze „MT” domek wczasowy został wyposażony w następujące sprzęty i urządzenia zastępcze:

1. dwa spiętrzone jednoosobowe łóżka o wym. 1940 × 800 mm,
2. jedno dwuosobowe łóżko o wym. 1800 × 1100 mm,
3. stół kuchenny o wym. 900 × 400 mm (tylko płyta) do przyrządzania posiłków,
4. półka do naczyń o wym. 900 × 400 mm (umieszczona pod stołem),
5. stołek do miednicy o wym. 500 × 400 × 700 mm,
6. stół do spożywania posiłków o wym. 1250 × 400 × 840 mm,
7. dwa wieszaki do zawieszania odzieży,
8. półka do bielizny o wym. 1200 × 800 mm,
9. trzy półki o wym. 1200 × 150 mm na produkty żywnościowe (roz-mieszczenie sprzętów przedstawiono na rys. 1 i 2).

W wyposażeniu domku nie uwzględniono z powodu braku miejsca ani krzeseł ani stołków dla spożycia posiłku, ponieważ trzy osoby mogą usiąść na łóżku dwuosobowym, a jedna na dolnym łóżku spiętrzonym.

Płytę stołu kuchennego (rys. 3) zbudowano z ramy wykonanej z listew sosnowych o przekroju 25 × 50 mm, wzmocnionej jednostronnie sklejką albo twardą płytą spłisnioną grub. 4 mm. Płytę tę oparto z jednej strony na listwie przymocowanej do ścianki szczytowej domku, a z drugiej przymocowano ją do pionowej deski łóżka dwuosobowego.

Podobnie wykonano zamocowaną pod płytą stołu półkę na naczynia kuchenne. Ostateczne ustalenie długości płyty stołu kuchennego i półki do naczyń umieszczonej pod tą płytą może nastąpić dopiero po do-



Autorzy artykułu przed domkiem własnej konstrukcji

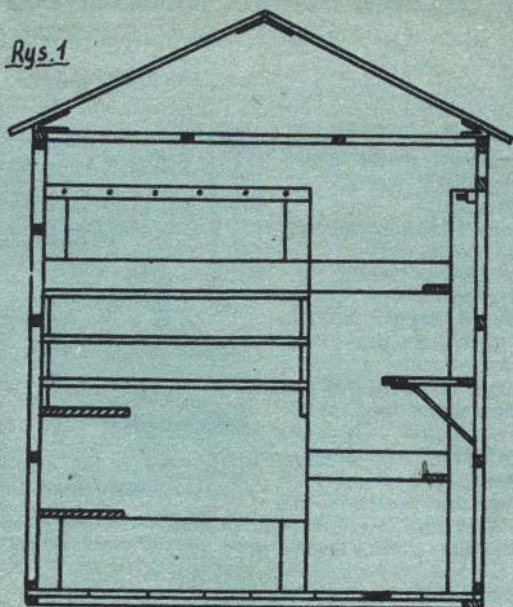
pasowaniu i przymocowaniu obu łóżek do ścian domku.

Łóżka zastępcze wykonano z desek sosnowych o przekroju 120 × 20 mm. Części składowe tych łóżek połączono śrubami z nakrętkami o  $\Phi$  6 mm i długości 60 mm. Łóżka usztywniono od spodu poprzeczkami z desek o przekroju 120 × 18 mm, a wolne przestrzenie między nimi wypełniono siatką ze sznurka — umożliwiającą położenie sienników wypchanych słomą. Poprzeczki przymocowano do boków łóżka wkrętkami o  $\Phi$  6 × 50 mm i płaskich łbach. Sznupek przewleczono przez 6 mm otwory wywiercone w bokach łóżek w odstępach 100-milimetrowych (rys. 4).

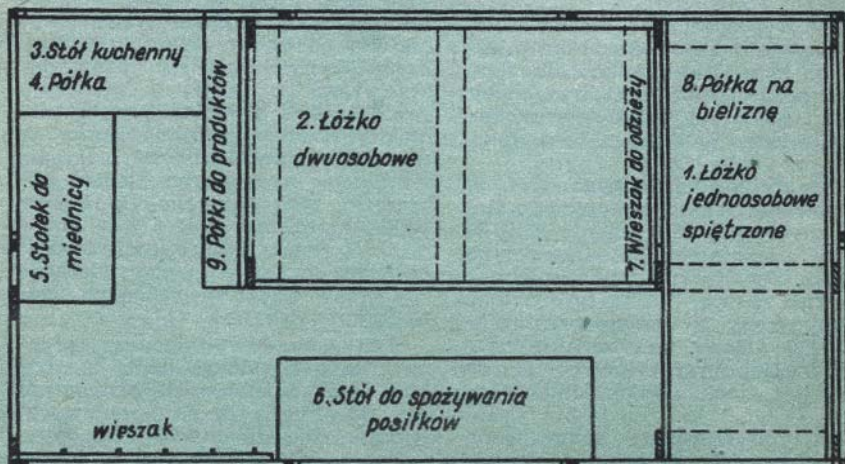
Boki łóżka dwuosobowego przymocowano z jednego końca do boków łóżek spiętrzonych, z drugiego zaś do dwóch desek (pionowych) tworzących jednocześnie nogi łóżka i żebrowanie ścianki kuchennej — oddzielającej część sypialną domku od części gospodarczej.

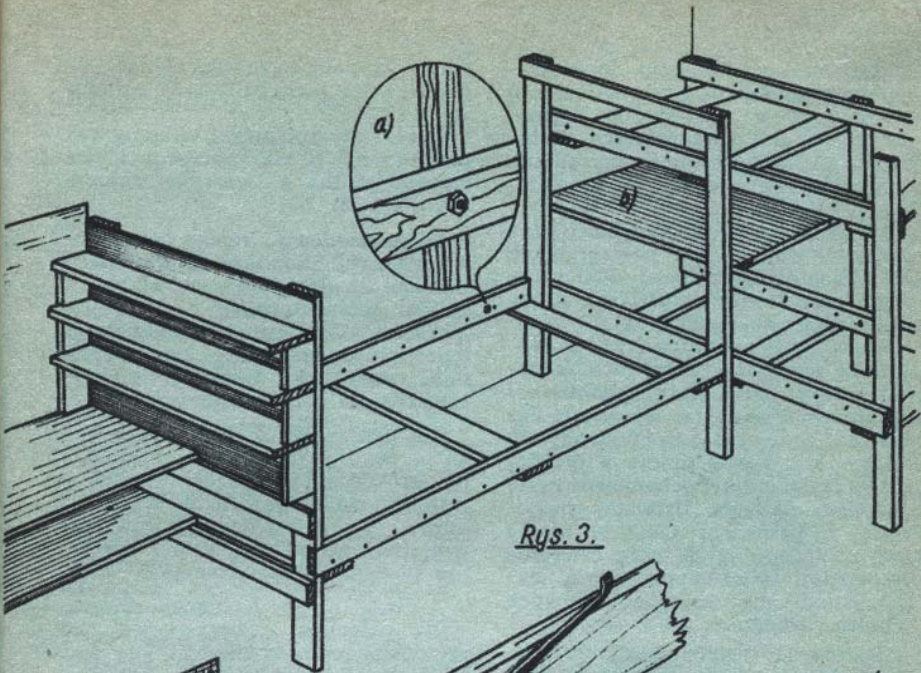
Do tych dwóch desek-słupków przymocowano wkrętkami o  $\Phi$

Rys.1

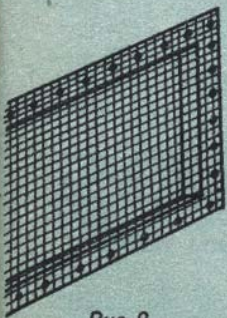


Rys.2

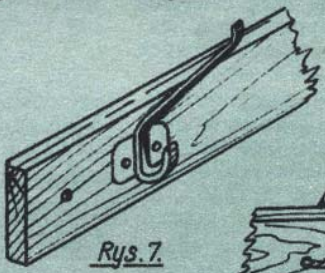




Rys. 3.



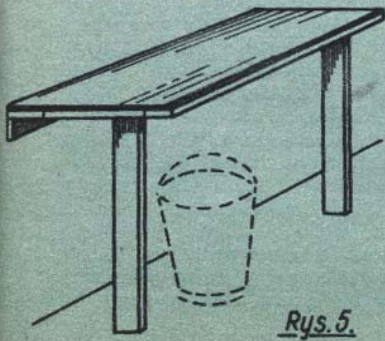
Rys. 8.



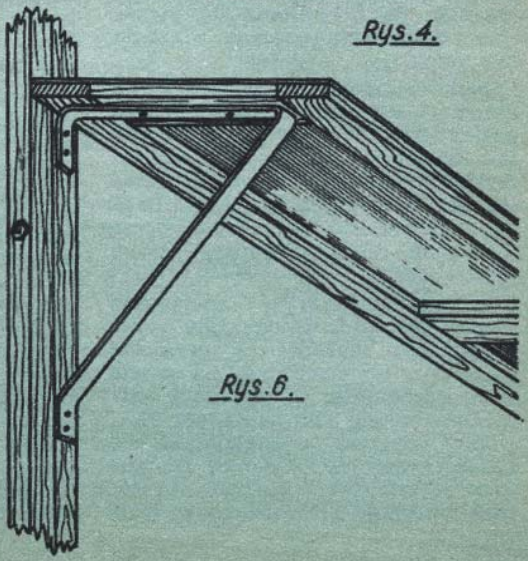
Rys. 7.



Rys. 4.



Rys. 5.



Rys. 6.

4 × 20 mm odpowiednio dopasowaną płytę spilśnioną grub. 4 mm. Do utworzonej w ten sposób ścianki przymocowano w dowolnych odstępach również takimi wkrętkami trzy półki na produkty żywnościowe.

Oba typy łóżek przymocowano dwiema śrubami do zewnętrznych ścian domku (bok łóżka dwuosobowego oraz środkowa pionowa deska łóżka piętrowego) (rys. 3a).

Stół pod miednicę (rys. 5) wykonano również z ramy wzmocnionej sklejką albo płytą spilśnioną i przymocowano go na wysokości 700 mm od podłogi z jednej strony do ściany szczytowej domu z drugiej zaś do płyty stołu kuchennego. Płytę podparto dwiema listwami pionowymi o przekroju 120 × 20 mm i przymocowano ją do nich czterema wkrętkami. Miejsce pod płytą wykorzystano dla ustawienia dwóch wiader i miednicy.

Stół do spożywania posiłków (rys. 6), a właściwie tylko jego płytę umocowano na wysokości 840 mm na dwóch prostych metalowych wspornikach przykręconych śrubami do żebrowania bocznej ściany domku.

Półkę na bieliznę i lżejszą odzież (rys. 3b) umieszczono pośrodku między spiętrzonymi łóżkami — przykręcając ją wkrętkami do pionowych desek stanowiących wiązania obu łóżek.

Deski o przekroju 120 × 20 mm i długości 1200 mm z wieszakami na odzież (rys. 7) przymocowano do ścianki bocznej domku na wysokości 1600 mm między drzwiami i stołem do spożywania posiłków. Drugą taką deskę z wieszakami przymocowano do boku górnego łóżka spiętrzonego.

W wyposażonym w ten sposób domku gotowano całodziennie posiłki (obiady i kolacje) na prymusie naftowym umieszczonym na płycie stołu kuchennego na niepalnej podkładce. Podczas gotowania, dla ułatwienia odpływu wydzielających się spalin, otwierano okiennicę znajdującą się nad stołem kuchennym. Posiłki gotowano przy użyciu szybko-

wara, co dało duże oszczędności w czasie i kosztach paliwa do prymusa.

Otwór okiennicowy i okienny zabezpieczono przed muchami i komarami siatką z tworzywa sztucznego (rys. 8).

Do oświetlenia domku w porze wieczorowej używano lampy elektrycznej zasilanej prądem stałym z baterii ogniw suchych o dużej pojemności. Użycie do tego celu świec było nie wskazane ze względu na dużą szczelność domku i niebezpieczeństwo zaprószenia ognia.

Dla ustawienia domku wczasowego na wybranym terenie, chociażby na krótki okres czasu, wymagane jest uzyskanie zezwolenia Wydziału Spraw Wewnętrznych tej Powiatowej Rady Narodowej, której ten teren podlega administracyjnie.

Z uwagi na to, że domek nie posiada paleniska i liczy tylko 7,32 m<sup>2</sup> powierzchni użytkowej, nie jest wymagane przedstawienie rysunku domku do podania o zezwolenie.

Oprócz tej formalności administracyjnej przed ustawieniem domku należy uzyskać zgodę właściciela terenu lub jego użytkownika. Jeśli jest to teren zalesiony i podlega Zarządowi Lasów Państwowych, trzeba uzyskać zezwolenie właściciela dla danego terenu nadleśnictwa państwowego.

Użytkowanego domku nie należy pozostawiać w stanie nierozzebranym w miejscu wczasowania (na okres jesienno-zimowy), ponieważ użyte do jego budowy materiały, jak i wiązania konstrukcyjne nie zezwalają na to, lecz należy go rozebrać i przenieść do pomieszczenia suchego i dobrze zabezpieczonego przed wpływami atmosferycznymi. Mogą to być pomieszczenia gospodarcze u miejscowych rolników lub u służby leśnej, z którymi należy się uprzednio porozumieć. Niewielkie koszty przechowania rozebranego domku na pewno się opłacą, gdyż przedłużą okres jego użytkowania na dalsze sezony wczasowe i zmniejszą wydatki na okresową konserwację.